

Özet: Kitapta, eski bir bürokrat emeklisi olan Recai Bey'in ailesinin, torunu hariç, kendisinden devamlı faydalandıkları halde; onu hiçe saymaya çalışan eşi, damadı, oğlu ve gelini ile olan çekişmeleri neticesinde, onlardan uzak kalarak kafasını din-lemek için, sakın bir liman vazifesi gören kuklacılık ile meşgul olması anlatılır.

Vali Yardımcılığından emekli Recai Bey, kendisine ait a-partmanın bir dairesinde, hanımı Sahire, damadı banka müdürü Hayri Bey, kızı Calibe, Recai Bey'in çok sevdiği ve en çok konuş-tuğu torunu Yıldız, avukat oğlu Bedri, kayınvalidesi ve görümcesi tarafından hor görülen evin gelini Perihan ve hizmetçi Fatma ile birlikte oturmaktadır. Tüm mal varlığı kendisine ait olmasına rağmen, evde bir sığıntı muamelesi görmektedir. Ancak bir gün, eşi Sahire Hanım'ın, Recai Bey'in eşyalarını kömürlüğe indirtip, odasını misafir odası yapması, bardağı taşıran son damla olmuş, Recai Bey, hepsine özellikle de eşine tavır koyarak, yönetimi ele almıştır. En çok da eşine kızmaktadır. Çünkü, evlenirken kendisine yalan söylemiş, evlendikten sonra, kuçumsediği ailesi ile bağını kesmiş, kocasının sırtından havalara girmiş olan Sahire Hanım'ın yaptıkları affedilir gibi değildir.

Recai Bey'in bu çıkışı, ailenin diğer fertlerinin biraz kendile-rine çekidüzen vermelerini sağlamıştır...

Recai Bey, her gün sabah erkenden çıkıp, geç vakitlerde gel-mektedir. Torunu Yıldız merak edip sorunca, dedesinin bir dük-kân tuttuğunu ve kuklacılık yapacağını öğrenir. Dedesi ona kukla oyununun bütün karakterlerini ve Özelliklerini anlatır.

Dedesinin sırdaşı ve arkadaşı olan Yıldız da okuldan çıktı-ğında, dedesinin dükkânına uğramakta ve ona yardım etmekte-dir.

Aile içinde, bu gelişmeler sürekli konuşulmakta, Recai Bey'in aklını yitirdiğine hükmedilmektedir. Fırsat çıkmıştır. Şayet Recai Bey'i akıl hastanesine yatırabilirlerse, bütün ipleri ellerine geçire-bileceklerdi, özellikle Sahire Hanım bunu çok istiyordu.

Oğlu Bedri, babasına sorunca, bir kuklacı dükkânı açtığını anlatır. Ailenin kimi fertleri güler, kimi ise itiraz eder; ancak işe yaramaz. Recai Bey biraz daha ipleri sıkar.

Artık, torunu Yıldız herkesin parasını dağıtmaktadır. Sahire Hanım bu işe çok bozulmaktadır. Bu arada, gelini ve torunu hariç herkes Recai Bey'e "kuklacı" demektedir. Recai Bey ise, tüm bunlara gülüp geçmektedir.

Dükkâna, ilk olarak oğlu Bedri geldi, biraz dertleştiler. Bedri babasının yaptığı kuklalara hayran kaldı. Recai Bey, kayınvalidesi ve kayınbabasına her ay uğrayıp, yardım ettiğini anlatınca, Bedri babasını daha çok taktir etti. p

Bu arada, Recai Bey zaman zaman halsiz düştüğü için, dük-kânını açamıyordu. Damadı, kızı ve hanımı bir an önce ölsün diye bekliyorlardı. Damadı Hayri, ayağını kırmış, hanımı ile arası bo-zulmuş, Recai Bey'den bir şeyler kopartmanın peşine düşmüştü. Gelişmeler damat Hayri Bey'in aleyhine oldu eşinden de ayrılmak zorunda kalarak, uzak bir yere tayin edildi.

Recai Bey ise halinden memnundu. Özenle, nadide ürünler yapıyor, yavaş yavaş büyük küçük herkesin ilgisini ve takdirini kazanıyordu. Yoksul çocuklara topacı bedava veriyor, beğeni sahibi

insanlara ise ürünlerini hediye ediyordu.
Yıldız da dedesine yardım ediyor, birlikte keyifle çalışıyor-lardı.

Bu arada da, Calibe Hanım, Cevat Bey diye kibar bir adamla evlenmiş, onlar da, annesi Huriye Hanım'la birlikte, yan daireye yerleşmişlerdi.
Yıldız ise ortaokulu başarı ile bitirmişti. Onun mezuniyet töreni vardı. Dede ile torun harıl harıl hazırlık yapıyorlardı. Çünkü mezuniyet töreni programında, Recai Bey'in yapmış olduğu eser-ler de sergilenecekti.

Beklenen gün geldi. Kültür Bakanlığı temsilcisi, ilin önde gelenleri, müdürler, öğretmenler, öğrenciler, gazeteciler hepsi vardı. Sergiyi gezmeye başladıkları vakit, hemen hepsinin hayranlıktan dilleri tutuldu, mest oldular. Türk Orta Oyunu'nun bütün tipleri, tarihi kişilikleri, halk kahramanları, daha neler neler. Hepsi sıraya girip, Recai Bey'e tebriklerini bildirdiler. Ertesi gün bütün gazete-ler bu sergiden bahsediyordu.

Recai Bey, "Yaptığım her işte ve görevde daima faydalı ve iyi şey-ler yaptım, bir türlü tanınmadım. Sanatçı kimliğimle birdenbire herkes tarafından tanınan bir insan oldum" diyerek hep seviniyor, hem hayıflanıyordu.
"Artık dükkânı kapatacağım. Çünkü antikacılar ve koleksiyoncular beni rahat bırakmazlar."
Bazı eşyaları ve aletleri evine getirdi, diğerlerini dağıttı. Anahtarları götürüp mal sahibine teslim etti.
Çocuklar, meraklılar, antika sevenler, koleksiyoncular her zaman uğradıkları dükkâna gelince, "kiralık dükkân" yazısını gö-rüp üzüldüler.